

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 59. Petrus Martyr ex Anglia profugus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

in pace, timore Dei, ac mutua chari-
tate vivatis, sedulo devitantes invisa,
nomina *Papistarum*, atque *Hæreticorum*.
His addebat, si qui illicitos conven-
tus habere fuerint deprehensi, eorum
Authores severe castigari curabo, præ-
terea absque nostra venia sermones
feri, Sacros Codices explicari, lib-
ros typis edi, aut ludos theatrales ex-
hiberi prohibeo. Insuper mens mea
haud alia est, quam ut nullus ex iis,
qui nuperæ rebellionis participes erant,
absque nostro mandato ea ex causa
puniatur, nec tamen propterea in reos
inquiri erit prohibitum: tandem ser-
monem suum his verbis absolvit.
Equidem nonnisi invita ad exercendam
legum severitatem compellor, si ta-
men quidam seditiosa cudent consilia,
illos ad pœnam trahere firmum, fi-
xumque est, spero tamen, quod mei
subditi me ad tam acerbas animad-
versiones non sint compulsuri.

§. LIX.

Petrus Martyr ex Anglia profugus. Sleid. l. 25.

Ex hac declaratione Hæretici haud ob-
scure intelligebant, quod Regina
adulterinam reformationem Senatus
auctoritate abrogare statuerit, unde
quantocius eorum plures, præcipue
vero exteri, qui magno numero in Ang-
lia

Sæcul. XVI.
A.C. 1553.

p. 930.
Thuan. l. 13.
Burnet. l. 2.
tom. 2. p. 327.
Sander. l. 2.
p. 2. p. 311.

Hist. Eccles. Tom. XLI. R r

Sæcul. XVI. A.C. 1553. liam regnante Eduardo irrepserant, Regno excedere decreverunt. Hos inter præcipuus erat Petrus Martyr, qui Oxoniæ Theologiam tradens, a suis sectatoribus maximi habitus, Catholicis vero summopere exosus erat, hinc confestim post Regis obitum ædibus suis excedere, nihilque exinde asportare jubebatur. Hoc mandato Petrus haud parum turbabatur, datisque ad Amicos suos literis periculum, cui expositus erat, significabat, fidem publicam sibi datam violari questus, cumque a defuncto Rege in Angliam vocatus esset, illius memoriæ injuriam fieri aiebat. His Petri querelis ejus Amici multum concitati omnia sus, deque vertere nitentur, tandemque Oxonia excedendi libertatem extorquebant. Hac facultate Petrus opportune usus Londinum venit, ubi Cranmeri Cantuariensis Archiepiscopi quondam sui Discipuli, ac unici Patroni præsidium implorabat, cum autem hic Præsul auctoritate, qua apud Eduardum valebat, excidisset, atque aliunde de fidei suæ integritate admodum suspectus esset, hinc nonnisi infirmo fulcro ejus patrociniū innitebatur. Equidem incertus rumor spargebatur, quod Cranmerus de Sectæ suæ veritate dubitare inciperet, ac circa Religionem Aulæ sententiam sequi vellet, quinimo

se errores suos solemniter abjuraturum Sæcul. XVI
A.C. 1553.
 Reginæ promississet, nihilominus fama ad eum delata Cranmerus literis die quinta Septembris datis palam declarabat, quod decreta per Eduardi Senatū condita, utpote Dei Verbo, atque Apostolorum doctrinæ consona tueri paratus esset. Hujus etiam Præsulis pertinaciam Petrus Martyr egregie firmabat, unde cognitis hisce literis Cranmerus comparere jubetur, seque earum Auctorem extitisse fatetur, nihilominus tunc præter omnium expectationem liber dimittitur: Diu autem in Senatu deliberabatur, quid cum Petro Martyre agendum esset, quinimo, ut referunt nonnulli, nil propius esse videbatur, quam quod rogi supplicio calamitates, quibus Regnum ac Religionem oppresserat, eluere cogeretur, cum tamen fidei publicæ eidem datæ ratio haberetur, unacum suis affeclis absque ulla pœna regno ejiciebatur. Sub idem Burnet
p. 375.
Sander
p. 310.
 tempus quidam Professor Polonus, nomine Joannes Lascki, seu a Lasco pariter ex Anglia excefferat, nec minus illi quoque, qui hos sequebantur, opportunum adhuc fugæ tempus sibi seligebant; quippe paulo post ad omnes Regni portus mandata expediebantur, vi quorum nullus sub Gallorum nomine exire permittebatur, nisi a Franciæ Legato

Sæcul. XVI. A.C 1553
gato scriptam emigrandi potestatem obtinuiſſet.

§. LX.

*Regina Londinum ingreſſa,
ibidemque coronata.*

*Burnet
p. 377.
Sleid.
p. 930.
L. 1126. l. 6.*

Postmodum Regina die ultima Septembris e turri egressa Westmonasterium rediit, ibidemque facta quorundam dierum mora die sequenti solemnem pro more ingressum in urbem celebrare, ac regni insignia accipere parabat, & idipsum die prima Octobris solemnem pompam effectui dedit. Comitabantur eam plusquam quingenti ex præcipuis Regni Proceribus, quos inter duo erant, qui Normanniæ, atque Aquitanniæ Ducum vires agebant, eoquod Angliæ Reges in utramque Provinciam jus sibi vendicent. Paulo post Regina Londinum venit, Elisabetha sorore sua, & Anna Cliviensi Henrici VIII. conjuge, sed ab eo mox repudiata, necnon ingenti illustrium Matronarum turba, & exterorum Principum Oratoribus stipata. Porro ipsa erat, palleo purpureo amicta, cujus longum, ac sinuosum syrma a cubiculariorum Principe, & Norfolkici Ducis uxore sustinebatur: dexteram ejus sustentabat Dunhelmensis Episcopus, & sinistram Sarisberiensis Comes, quos sequebantur Nobiles Matronæ, demum vero longa ferie